

عنوان مقاله:

بررسی تراکم جمعیت جوندگان در تاغزارهای شهرستان زواره

محل انتشار:

مجله تحقیقات حمایت و حفاظت جنگلها و مراتع ایران، دوره 2، شماره 1 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

V. R. Moniri - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، صندوق پستی: ۱۳۱۸۵-۱۱۶

H. Askary - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، صندوق پستی: ۱۳۱۸۵-۱۱۶

E. Azizkhani - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، صندوق پستی: ۱۳۱۸۵-۱۱۶

خلاصه مقاله:

بر اساس مطالعه ای که طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۷ در تاغزارهای شهرستان زواره انجام شد، از مجموع ۶۰۰ نمونه صید شده، بر اساس مشخصات شکل شناسی اندام و جمجمه، شش گونه موش شناسایی شد. گونه *Meriones libycus* از خانواده *Cricetidae* با ۵/۶۷٪ بیشترین فراوانی را داشته و گونه غالب در اکثر مناطق مورد مطالعه بوده است. این گونه مخصوص مناطق خشک و بیابانی می باشد که علاوه بر تاغزارها از درون مزارع کشاورزی همجوار آنها نیز صید گردید. بیشترین صید این گونه از منطقه شرق تاغزارها و در فصل تابستان بدست آمد. گونه *Gerbillus nanus* با ۵/۳۰٪ از همین خانواده در رده دوم قرار گرفت. گونه های *Mus musculus musculus* (موش خانگی) و *M. m. wagnerri*، که جزء موشهای اهلی و بیشتر در اطراف اماکن انسانی یافت می شوند، از حاشیه تاغزارهای همجوار مزارع کشاورزی صید گردید. *Apodemus sylvaticus* (موش کشتزار) نیز از تاغزارهای مجاور مزارع غلات صید شد. هر کدام از سه گونه اخیر کمتر از ۱۷/۰٪ صید را تشکیل داده و متعلق به خانواده *Muridae* می باشند. گونه *Rhombomys opimus* که مخصوص مناطق خشک و بیابانی می باشد، در این مطالعه ۱۷/۰٪ صید را به خود اختصاص داده بود. به جز گونه *M. libycus* که از صید شبانه بدست آمد، بقیه گونه ها جزء گروه روز فعال بوده و از صید روزانه بدست آمدند.

کلمات کلیدی:

تاغ، جوندگان، فون، *Haloxylon*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2076833>

